

Atins

Maresalmusca

Gurile căutau în întuneric păcatul
mușcând din timp,
scuipându-i carnea încă vie
și plină de zorii
cu care încerca să ne orbească.
Dimineață vom călca nepăsători
pe bucățile-i sângerânde
încălzindu-ne tălpile
cu gemetele-i lipicioase
și pline de regrete,
privindu-ne înfometați.

Atins! am exclamat. Atins!
fără să-ncerc măcar să par surprins
când cu privirea-ți de floretă
mi-ai sfârtecat și mi-ai desprins
și ultimul strămoș din oase, ca o chiureță.